

pärrast nisuggust waewa piddi nägaema?! Ma näen selgest et miño kassuks lõik nõnda piddi sündima; wiistist ollete seie tulnud, mulle targa nõu ning wägge-
wa rammo läbbi kusiinga kohto ees abbi saatma. Ma tahtsin omme isse senna minna, ehl kül selgest teadsin kudda kurri südda ja wallekeel mind alwaks on teotanud; agga et süta ollen, sepärrast tahtsin kutsumata kohto ette astuda ja wallejuttud tühjaks tehha. Olleksin jubba täniagi teele läinud, agga ollen poolaiglane, kõht näppistab kibbedast, mis mul igga-
lord juhtub, kui üht alwa roga söön, mis mo kehha ei kannata." Mis roga siis täna sõite, armas onno-poeg? küsis Messikäp, ja karmwal rebbane kostis: "Armas onno! mis se räkimine teile aitaks, kui oina ädda tunniстан. Teate issegi kehwa mehe luggu; wai misosuggune roga wõib wallitseda, pean sellega leppima mis kätte juhtub. Jal ei tõsta ma kehwise pärrast laebtust, waid söön oina perrega kui meil middagi parremat roga kätte ei juhtu, messikärgi nähja kustutusels; sest kärje-met on iggal ael liaste leida. Peaks waña pattune kehha alwa toito parremine sallima, siis olleksin sellega rahhul, agga näte isse, mis liiduriks ma ollen läinud. Mis inimene issuta wäggise alla nelab, se ei sa ial jõudo kossutama. "Messi teeb mul kõbbule wägga libbetad palki!" ütles rebbane ja wõttis käppaga kõh-
hust sinni. — Oi, oi, onnopoeg! ütles inimestades pettetud karro: mis iniejutto pean teie suust kuulma

Mis teie met põlgate ja ärralaidate, messi on üks kallis toit. Lõd mõda tunniстан teile: kärje-messi on miño kõige armsam roog, ja kui wõiksite mulle täna õhto mõne suutäie met tallitada, siis ei pea se mitte teile kahjaks tullesma. "Onno!" ütles rebbane: "teie ehl tahhate mind pilgata." Ei, Jumala eest mitte, kostis karro, ma rāgin tõt. "Teie iggatssemist," ütles rebbane, "wõin ma õlpsaste täita. Wersta laks maad meist eemal ellab üks rikkas talloperre-
mees, kellel linno-aed ja ni rohkest messiwuid on, et teie kõige oina sugguwõssaga rohkest toite leiaksite." Messikäp karro nälpas naeratades keelt, ta olli wägga maijas mee järrele. Kallis onnopoeg! ütles ta palwe keelil, jubhatage mulle teed linno-ajjale. Tõeste, kui ma teie abbiga täna õhto kohhu täia met saan, siis ei tahha ma sedda sõbrust ial teie wasto ärrauhuustada. Reinowadder kostis pilgates: "Teie peate, waña kallis, nisugguse kerre täie met sama et watsa lippub reb-
benema! Ja ehl kül isse weel poolaiglane ollen, tabhan teie sowimist täites teejubhiks kasa tulla; sest wõite nähha kui wägga ma teid armastan. Teie ollete, kallis onno, mul kõige armsam suggulane Ma peal; teie pärrast läbbeksin tulde ja wette. Pealegi ollete teie üks kuulus wõimalik issand ja wõite mulle kusiinga kohto ees enām abbi sata kui ükski mu sugulane. Mis kaddedus ja sallawihha teie wasto ullatab! Agga nüüd lākki wiimata teele."

Nõnda wallelikko sõnu rākides lippas Reinowad-